

Arrest

nr. 288 147 van 27 april 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. NIESTEN
Populierenlaan 35
3621 REKEM-LANAKEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Thaise nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 oktober 2022 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 november 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 januari 2023.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. NIESTEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. RAUX, die *loco* advocaat S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van het huidige beroep vast bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de

Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 21 december 2022 de grond meegedeeld waarop de waarnemend kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Hierin werd gesteld dat niet blijkt dat de verzoekster binnen de in artikel 39/81, vierde lid, van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen haar wens kenbaar heeft gemaakt om al dan niet een syntheseseminarie in te dienen, zodat de Raad onverwijld uitspraak doet *“waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”*.

1.3. De verzoekster richt op 5 januari 2023 een schrijven aan de Raad waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3, van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekster ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de syntheseseminarie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2, van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 27 maart 2023 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst ter terechtzitting naar en nodigt uit om te reageren op de beschikking van de Raad d.d. 21 december 2022, voorwerp van de vraag tot horen. De advocaat van de verzoekende partij laat op 5 januari 2023 aan de Raad weten dat de verzoekende partij in toepassing van artikel 39/73, §2, van de Vreemdelingenwet wenst om gehoord te worden.

De advocaat van de verzoekende partij betoogt dat de verzoekende partij met een Belgische man wenst te huwen met het oog op definitief verblijf in België. Hij stelt dat de verwerende partij over de inkomsten van de referentiepersoon ‘valt’, doch dat deze een landbouwbedrijf had, dat is stopgezet, maar dat de gebouwen er wel nog zijn en in goede staat. Hij verwijst daarbij naar de stukken over de onroerende goederen, naar de aanslagbiljetten van de personenbelasting (onroerende voorheffing van 3000 euro per jaar) en naar de banktegoeden van de referentiepersoon. De advocaat van de verzoekende partij zet uiteen dat de fiscale gegevens geen probleem mogen vormen en dat de verzoekende partij niet ten laste zal vallen van de Belgische staat. De inkomsten zijn ruimschoots voldoende om van te leven. Hij betoogt verder dat de verzoekende partij alhier zal komen werken in een pop-up bar die ze samen met haar echtgenoot (referentiepersoon) zal uitbaten. Hij benadrukt verder de liefde tussen beide personen en het feit dat de verzoekende partij in Phuket niet in de prostitutie zit.

De advocaat van de verzoekende partij vraagt de Raad om niet te kijken waar de verzoekende partij vandaan komt (tunnelvisie) en vraagt om het dossier een kans te geven. Hij stelt verder dat hij “akkoord is om de voorwaarden na te leven die de Raad oplegt” en dat hij, ondergeschikt, akkoord is met een verblijf van 1 jaar.

De advocaat van de verwerende partij repliceert hierop door te stellen dat de advocaat van de verzoekende partij niet antwoordt op de beschikking van de Raad en dat de wet dient toegepast te worden. Wat betreft de vraag in de beschikking van de Raad omtrent de syntheseseminarie, gedraagt de advocaat van de verwerende partij zich naar de wijsheid van de Raad.”

1.5. Het schrijven van de Raad met daarin de vraag of de verzoekster al dan niet een syntheseseminarie wenst in te dienen, werd bij aangetekende zending van 28 november 2022 verzonden naar de gekozen woonplaats. Dit blijkt uit de poststempel van bpost die werd aangebracht op de lijst van aangetekende zendingen waarop die van de verzoekster figureert en die zich bevindt in het rechtsplegingsdossier. Nu ingevolge de bewijskracht van de poststempel 28 november 2022 als datum van verzending geldt, dient er te worden teruggevallen op het in artikel 39/57, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet bepaalde vermoeden dat de termijn begint te lopen *“wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst”*. Hieruit volgt dat de verzoekster beschikte over een termijn van acht dagen om haar wens kenbaar te maken inzake het al dan niet neerleggen van de syntheseseminarie vanaf de derde werkdag die volgt op 28 november 2022, zodat 8 december 2022 de laatste nuttige dag was om een antwoord te verstrekken. De verzoekster heeft binnen deze termijn haar wens om een syntheseseminarie in te dienen niet kenbaar gemaakt. Zij maakte

na het verstrijken van de voormelde termijn, op 13 december 2022, alsnog een syntheseseminarie over aan de Raad. Dit doet echter geen afbreuk aan het gegeven dat de verzoekster niet binnen de termijn van acht dagen haar wens kenbaar heeft gemaakt om een syntheseseminarie in te dienen. Ook al zou de ingediende syntheseseminarie worden beschouwd als het uiten van de wens om een syntheseseminarie in te dienen, dan nog is deze impliciet uitgedrukte wens laattijdig.

1.6. Ter terechtzitting licht de raadsman van de verzoekster op uitgebreide wijze toe dat de verzoekster wel degelijk voldoet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van een visum in het kader van gezinshereniging met haar Belgische echtgenoot. De raadsvrouw van de verweerder merkt ter terechtzitting evenwel pertinent op dat de raadsman van de verzoekster in het geheel niet ingaat op de motieven in de beschikking van 21 december 2022, waarin werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet binnen de in artikel 39/81, vierde lid, van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen de wens kenbaar heeft gemaakt om al dan niet een syntheseseminarie in te dienen.

Het werd zodoende niet aannemelijk gemaakt dat in de beschikking onterecht wordt gesteld dat de verzoekster binnen de in artikel 39/81, vierde lid, van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen de griffie niet in kennis heeft gesteld of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen.

Waar de raadsman van de verzoekster ter terechtzitting nog stelt dat hij “*akkoord is om de voorwaarden na te leven die de Raad oplegt*” en dat hij, ondergeschikt, akkoord is met een verblijf van 1 jaar, dient te worden opgemerkt dat de Raad in voorliggend geschil, conform artikel 39/2, § 2, van de Vreemdelingenwet, optreedt als annulatierechter. Dit houdt in dat de Raad enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, 94). De Raad is niet bevoegd om verblijfskaarten te verstrekken en/of de modaliteiten ervan te bepalen.

1.7. De verzoekster brengt bijgevolg geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven.

Het beroep is onontvankelijk wegens een gebrek aan belang.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE